

njimi včasih nekteri glasili; pa kdor bi jih po njih zavratacih (Aufschläge) poznal ne bil, bi jih po njih glasu ne bil spoznal, kteriga rodú de so; zakaj njih glas je bil samo ukanje, s kterim se nam niso nobenkrat prikupili.

(Dalje sledí.)

Dopif is Šhtajarskiga.

12. dan Velkiserpana je bil štrafhan dan sa Sibifhko uzhlilizo. Ob dveh popoldne, ko fim ravno male uzhenze brati uzhlil, je trefhilo v fieno na levi firani lopnih vrat, ki so sa- voljo velikiga hliha saperte bile, in ondod je firela fhlapo rasnih krajih hiche, de naf je grosa bila. Štrahú, kteriga smo obzhut- tili, nemorem popifati; hvala Bogú! de ni firela v fholfko fianizo fhinila, kjer je bliso 100 otrok fkupej bilo. Le tifti fantizhi, ki so bliso vrat fedéli, so od firele mozhen vdar po glavi obzhutiti; ravno takó tudi nekteri drugi ljudje v mojim pohifhtvu, ktere je fhe drugi dan od tega glava bolela.

To prigodbo, ktera bi bila lahko 100 ofebam na enkrat shivljenje vsela, zhe bi se naf ne bil milofljivi Bog ufmlilil, le sató v Novicah osnanim, de bi vse fholnike dvojih, filno po- trebnih rezhi opomnil: pervizh, de bi fi prisadevali, uzhlilizam magnete pridobiti; ki jih nefrezhe ognja varvajo, in drugizh de bi se uzhliliz pri bratovfhini f. Florijana savarovale. — Kér pa k napravi teh filno potrebnih rezhi gofpodje faj- mofhtri in kaplani samorejo s svojo shivo in ferzhno befedo pri farmanih nar bolj pripomozhi, gré na vse viſoke zhaſti vredne goſp. duhovnike ponishna profhnja, de bi sa varnoſt fholfkih hifh fkerbéli, kar jim je nar bolj mogozhe. Zhlovefhko ofrezhenje in obvarovanje marfikteriga shivljenja jim bo gotovo nar lepſhi dar sa njih trud in prisadevanje.

Sibika na spodnjim Šhtajarju 13. Velkiserpana. M. Petik.

Letaſnji židni pridelk na Krajskim.

Židna priredba se je letas, kakor v družih deželah, tudi pri nas, zavoljo premôkre spomladi, slabo obnesla. Od prevelike mokrote in južniga vremena je bilo murvino perje obledelo, in zadnjič se ga je bila še clo rija poprijela; oboje je židnim gosencam škodvalo, veliko jih je pa od slabe piče, predenj so se zapredle, clo poginilo. Kar se jih je zapredlo, so pa prav terdne meſiſke (kokone) napravile in v židi bogate bile.

V Ljubljanski kresii se je letas 11 židorejnikov z rejo židnih červov pečalo, ki so 196 funtov meſiſkov pridelali; v Novomeſki kresii pa, kar je nam znaniga, sta le dva červice redila in 91 funtov dobila.

Med temi židorejniki zasluſžita dva posebno imenovana biti, zató kér sta židorejo k lepimu izgledu svojih sosedov in z velikimi potroſki pričela, namreč: goſpod V. Vovk, tehant v Metliki, in goſpod I. Valenčič, kaplan v Šenčurju poleg Krajnja.

Gosp. tehant Vovk se že več let pečajo z rejo murvinih dreves, in so letas samí 80 funtov lepih židnih meſiſkov pride- lali. Letá lep izgled je bojé med belimi Krajnci tako veselje do židne reje obudil, de so cele soseske sklenile po svojih občinah (gmajnah) verte napraviti, in jih po nauku goſp. tehanta z mur- vinim semenam posejati.

Takó je prav, ljubi moji deželani! Kar ste namenili, pa tudi ročno spolnite; in de boste zamogli rejo židnih gosenc kmalo pričeti, oskerbite si nekoliko odraslih dreves, ki vam jih Ljubljanska kmetijska družba po cení ponudi. Trud vaſiga prizadevanja se bo že vam, še bolj pa vaſim naslednikom dobro poplačal, in vaſimu kraju doſihmal še nepoznanih dohodkov veliko naklonil in vam življenje polajſal. —

Gosp. kaplan Valenčič dajejo v židoreji Gorencam lep izgled. Nakupili so bili veliko murvinih drevesc, ter so jih med tiste sosedo razdelili, kteri imajo veselje se z židorejo pečati; razun tega so jih tudi z veseljem podučili, kakó se murvice sadé in redé, de poprej k pridu pridejo. Ker je pa že v Šenčurski okólici nekoliko odraslih murv, so se Oni tudi koj lotili židne gosence rediti in so v ta namen z velikimi potroſki v tem opravilu izučeno Ipavko k sebi vzeli, de je červicam stregla in jim perja nanaſala, dokler so se zapredli; po dokončanem delu so ji celo priredbo od 18 funtov kokonov — to je čez 9 goldinarjev — podelili. Kar so goſp. Valenčič z takim veseljem začeli, bojo gotovo še z večim naprej peljali! —

Take dela bodo gotovo lep sad rodile in h osrečenju do- movine veliko pripomogle. Naſi nasledniki bojo hvaleſni spo-

minj tacih rodoljubov obhajali, ki pač dosti več veljá, ko nar lepſi kamen na grobu!

Dr. O.

Urno, kaj je noviga?

(Kopitarjeve slavijske knjige) je c. k. Ljub- ljanska ſolska knjigarnica 8. dan Velkiserpana za 1400 gol- dinarjev v srebru kupila. — To je pač imenitno pomnoženje Ljubljanske knjigarnice.

(Davk od slavčkov) bodo prihodnjič v Berolinu, poglavitnim Prájsovskim mestu, odrajtovali. Kdor bo hotel slav- čka (Nachtigall) v kletki (foglóvži) zapertiga imeti, bo mogel odslej 10 tolarjev letniga davka plačati. To je nar boljſi sred- stvo, nedolſzne tice mučenja v zapertih kletkah obvarovati.

(Menschenfreund.)

Zmes.

(Žitni pridelki v naſim cesarstvu). Avstrijska deſela méri 12,206 ſtirjaſkih milj (□ Meilen), in imá z 112,186 orali Lombarſko-Beneſkiga polja vred, ſkupej 37.476,742 oralov poljá,

od kteriga jih pride na Nemſko deſelo, na

Galicijo in na Dalmacijo	17.079,593	„
na Ogersko, Sedemgraſko in vojaſko mejo	18.888,335	„
na Laſke derſzave pa	150,884.	„

V teh deſelah se po srednji méri vsako leto pridelá, namreč:

na Nemſkim, v Galicii in Dalmacii	114.800,000	vaganov žita
na Ogerskim, v Sedemgraſkim in		
na vojaſki meji	109.000,000	„ „
v Laſkih deſelah pa	20.500,000	„ „
in sicer okoli	94.000,000	vaganov reſi in turſice
	80.000,000	„ ovsá
	40.000,000	„ ječmena
	30.000,000	„ pa pſenice.
		(Oest. Lloyd).

Poslavljenje Krajskiga mesta!

Po navadi imá vsak hlapón (Locomotiv) na ſelezni cesti svoje imé, po kterim se od družih razloči. Med vsimi Krajs- skimi meſti se je Krajnju perva čaſt zgodila, de so po njem hlapón kerstili, ki se po Dunajſko-Terſaſki cesti od Mürccu- ſlaga do Gradea vozi, in ki ga „Krainburg“ imenujejo. — To je pervo pozdravljenje, ki ga Dunajſka ſelezna ceta Krajs- cam poſle!

H. Kos.

Murvine drevesca na prodaj.

Na vertu c. k. Ljubljanske kmetijske družbe na Poljanah so murvine drevesca na prodaj:

10 let stare po 6 kraje.; 4 leta stare po 2 kraje.; 2 leti stare pa po krajcarju. Povezovanje je treba posebej plačati, kar pa le malo znese. Kdor od imenovanih drevesc kaj kupiti ſeli, naj se pri goſp. dohtarju Orlu, oskerbniku tega verta, za-nje oglási.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Kôsa — ôsa.

Današnjimu listu je Pristavik k „Vinoreji sa Slovence“ perdjan.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	6. Kimovca.		1. Kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pſenice domače	1	36	1	40
1 » » banaſke	1	50	1	55
1 » Turſice	1	10	1	10
1 » Sorſice	—	—	1	20
1 » Reſi	1	10	1	10
1 » Ječmena	—	54	—	—
1 » Proſa	1	—	1	10
1 » Ajde	—	58	1	—
1 » Ovsá	—	40	—	40

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in zaloſžnik Joſef Blaznik v Ljubljani.